

Пример 01:

```
def poruka():
    print("Ja sam veoma vazan covek.")
    print("Imam diplomu vaznosti.")
```

poruka()

Уобичајено је да се у програмима користи велики број функција, од којих је једна увек присутна: main().

Ова се функција стартује одмах по почетку реализације програма и она позива друге функције из програма по потреби.

Пример 02:

```
def poruka():
    print("Ja sam veoma vazan covek.")
    print("Imam diplomu vaznosti.")
```

```
def main():
    print("Imam poruku za tebe!")
    poruka()
    print('Dovidjenja.')
```

main()

```
Imam poruku za tebe!
Ja sam veoma vazan covek.
Imam diplomu vaznosti.
Dovidjenja.
Press any key to continue . . .
```

У овим примерима је приказана дефиниција и позивање функције која не враћа никакву вредност у main() део кода. Овакве функције се у програмирању називају void функције.

Пример 03: Проста употреба void функције

```
def main():
    x = int(input("Unesi neki broj: "))
    if x > 0:
        funkcija1()
    else:
        funkcija2()

def funkcija1():
    print("Uneti broj je veci od 0.")

def funkcija2():
    print("Uneti broj je manji ili jednak sa 0.")
```

main()

Задатак 050: Просте функције

1. Написати функцију име која се позива из функције main и која исписује на екрану твоје име.
2. Написати функцију име и функцију prezime које траже и исписују твоје име и презиме на екрану.
3. Ако је твоје име Milan, коришћењем функције испиши да је то случај. Ако није, неку одговарајућу поруку.

Прожебати следеће задатке:

1. Креирати једну функцију под именом ime_i_prezime која прима и исписује име и презиме корисника.
2. Креирати посебне функције за унос и приказ имена и презимена које се позивају из функције ime_i_prezime.